

กรมอุตุนิยมวิทยา

๔๓๕๓ ถนนสุขุมวิท บางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

METEOROLOGICAL DEPARTMENT

4353 SUKHUMVIT ROAD, BANGKOK 10260, THAILAND

รายงานอุตุนิยมวิทยาเกษตร

กรกฎาคม 2566

Agrometeorological Report

July 2023

รายงานอากาศเลขที่ ๕๕๑.๕๘๖-๐๗-๒๕๖๘

Weather Report No. 551.586-07-2025

รายงานอตุณียมวิทยาเกษตร

กรกฏาคม 2566

ส่วนอตุณียมวิทยาเกษตร กองพัฒนาอตุณียมวิทยา

กรมอตุณียมวิทยา

กระทรวงดิิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

คำนำ

วิธีการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ นอกจากต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยแล้ว ยังจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงสภาพของลมฟ้าอากาศและภูมิอากาศที่มีผลต่อการเกษตร ข้อมูลที่ได้จากการตรวจวัดจากสถานีตรวจอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยา นับเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญต่อการค้นคว้าทดลองหรือวิจัยทางการเกษตร ตลอดจนการคาดหมายสภาพอากาศข้างหน้า ซึ่งมีความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้ในการวางแผนและดำเนินกิจการทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การให้น้ำ และการพ่นยาปราบศัตรูพืช เป็นต้น

ส่วนอุตุนิยมวิทยาเกษตร กองพัฒนาอุตุนิยมวิทยา กรมอุตุนิยมวิทยา ได้จัดทำรายงานอุตุนิยมวิทยาเกษตรรายเดือน โดยการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภายในกรมอุตุนิยมวิทยา และข้อมูลจากกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อเผยแพร่ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเกษตร ข้อมูลภูมิอากาศ ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเชิงวิเคราะห์ การติดตามสถานการณ์ภัยแล้ง และรายงานการระบาดของศัตรูพืช ให้แก่นักอุตุนิยมวิทยา เจ้าพนักงานอุตุนิยมวิทยาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เกษตรกร นักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนทั่วไป ให้ได้รับทราบ และใช้ค้นคว้าประกอบการวางแผนพัฒนางานด้านการเกษตร การประมง การบริหารจัดการน้ำ และด้านอื่นๆ ให้ดียิ่งขึ้น

คณะผู้จัดทำ

สิงหาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
1. สรุปสภาวะอากาศประเทศไทย เดือนกรกฎาคม 2566	1
2. การติดตามสถานการณ์ภัยแล้ง เดือนกรกฎาคม 2566	5
3. รายงานสถานการณ์ศัตรูพืชระบาด เดือนกรกฎาคม 2566	19
4. แหล่งข้อมูล	22

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเกษตรของประเทศไทย เดือนกรกฎาคม 2566	11
---	----

สารบัญรูป

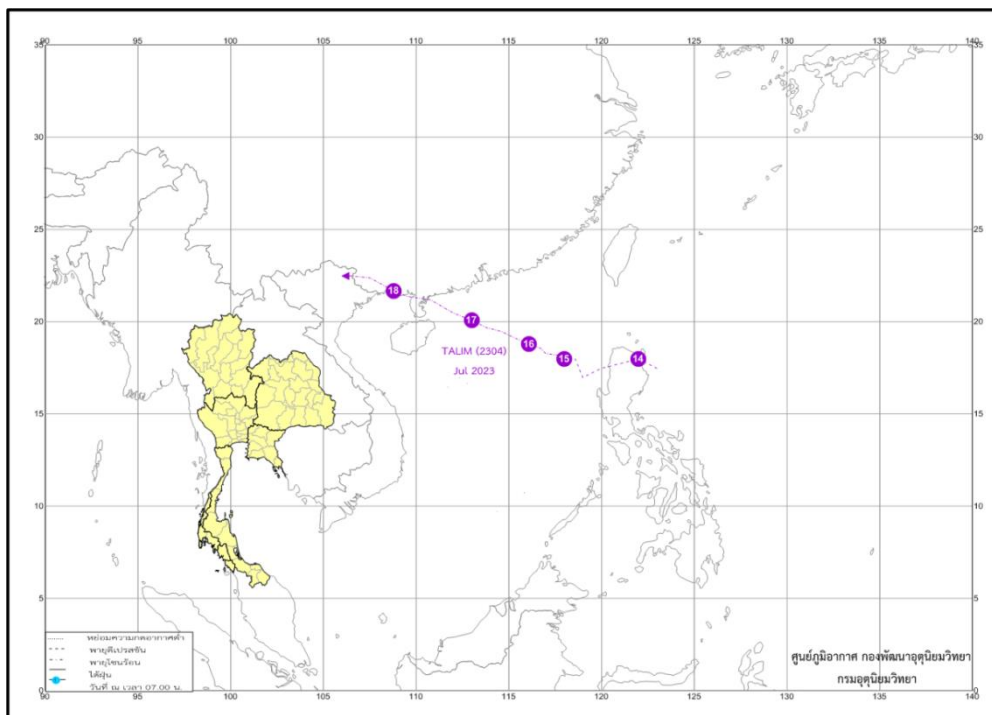
รูปที่ 1 แผนที่แสดงเส้นทางเดินพายุโซนร้อน “ตาลิม (TALIM, 2304)”	1
รูปที่ 2 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 1-10 กรกฎาคม 2566	5
รูปที่ 3 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 11-20 กรกฎาคม 2566	6
รูปที่ 4 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 21-30 กรกฎาคม 2566	7
รูปที่ 5 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566	8
รูปที่ 6 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566	9
รูปที่ 7 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566	10
รูปที่ 8 แผนที่แสดงปริมาณฝน เดือนกรกฎาคม 2566	12
รูปที่ 9 แผนที่แสดงจำนวนวันที่มีฝนตก เดือนกรกฎาคม 2566	13
รูปที่ 10 แผนที่แสดงอุณหภูมิเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566	14
รูปที่ 11 แผนที่แสดงอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566	15
รูปที่ 12 แผนที่แสดงอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566	16
รูปที่ 13 แผนที่แสดงปริมาณน้ำระเหย เดือนกรกฎาคม 2566	17
รูปที่ 14 แผนที่แสดงความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566	18

สรุปสภาวะอากาศประเทศไทย

เดือนกรกฎาคม 2566

สภาวะอากาศทั่วไปเดือนกรกฎาคม มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ยังคงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย โดยมีกำลังค่อนข้างแรงเป็นช่วงๆ ประกอบกับร่องมรสุมพาดผ่านบริเวณประเทศไทยตอนบน ทำให้ประเทศไทยมีฝนตกเพิ่มมากขึ้น

สำหรับสภาวะอากาศเดือนกรกฎาคมปีนี้ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย ตลอดเดือน ประกอบกับร่องมรสุมได้พาดผ่านบริเวณประเทศไทยตอนบนในระยะครึ่งหลังของเดือน โดยพาดผ่านบริเวณภาคเหนือตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนระยะหนึ่งก่อนจะเลื่อนลงไปพาดผ่านภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เข้าสู่หย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณชายฝั่งประเทศเวียดนาม กับมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมบริเวณประเทศเวียดนามตอนบนเป็นระยะๆ อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อน “ตาลิม (TALIM, 2304)” บริเวณทะเลจีนใต้ตอนบนที่เคลื่อนขึ้นฝั่งประเทศจีนตอนใต้ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 แล้วเคลื่อนผ่านชายฝั่งประเทศจีนและเข้าสู่ประเทศไทยตอนบนเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 ลักษณะดังกล่าวทำให้บริเวณประเทศไทยมีฝนตกหนาแน่นเป็นระยะๆ ส่วนมากในระยะครึ่งหลังของเดือน โดยปริมาณฝนส่วนใหญ่อยู่บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ส่งผลให้บริเวณดังกล่าวมีปริมาณฝนรวมสูงกว่าค่าปกติ ส่วนภาคอื่นๆ มีปริมาณและการกระจายของฝนไม่สม่ำเสมอ ปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งประเทศต่ำกว่าค่าปกติร้อยละ 1 ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่าค่าปกติ 0.9 องศาเซลเซียส รายละเอียดต่างๆ มีดังนี้

รูปที่ 1 แผนที่แสดงเส้นทางเดินพายุโซนร้อน “ตาลิม (TALIM, 2304)”

วันที่ 1-10 กรกฎาคม 2566 : มรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลางถึงค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย เกือบตลอดช่วง ประกอบกับมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมประเทศเวียดนามตอนบนในระยะครึ่งแรกของช่วง กับมีลมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และอ่าวไทยตอนบน ในวันที่ 4-5 กรกฎาคม 2566 อีกทั้งมีคลื่นกระแสลมฝ่ายตะวันออกเคลื่อนผ่านประเทศไทยและอ่าวไทยในระยะปลายช่วง ลักษณะดังกล่าวทำให้ประเทศไทยตอนบนมีฝนร้อยละ 40-80 ของพื้นที่ในระยะต้นและปลายช่วงกับมีฝนตกหนักถึงหนักมากบางแห่ง ส่วนในระยะกลางช่วงมีฝนร้อยละ 10-30 ของพื้นที่และมีฝนตกหนักบางแห่ง ปริมาณฝนมากที่สุดวัดได้ 140.8 มิลลิเมตร ที่อำเภอตงหลวง จังหวัดมุกดาหาร เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566 โดยมีรายงานลมกระโชกแรงบริเวณจังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2566 จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2566 จังหวัดลำพูน ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร พิจิตร และนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2566 จังหวัดเลย เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 กับมีรายงานน้ำท่วมบริเวณจังหวัดจันทบุรี และระยอง เมื่อวันที่ 1 และ 2 กรกฎาคม 2566 จังหวัดนครนายก เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2566 และเกิดดินถล่มบริเวณจังหวัดน่าน เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2566 สำหรับภาคใต้มีฝนมากกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากบางพื้นที่ในวันแรกของช่วงและในระยะปลายช่วง ส่วนวันอื่นๆ มีฝนร้อยละ 25 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักบางแห่ง ปริมาณฝนสูงสุดวัดได้ 199.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2566 โดยมีรายงานลมกระโชกแรงและน้ำท่วมบริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 1-2 กรกฎาคม 2566 กับมีรายงานน้ำท่วมบริเวณจังหวัดกระบี่ พังงา ตรัง และสตูล เมื่อวันที่ 1-2 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2566

วันที่ 11-20 กรกฎาคม 2566 : มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย ตลอดช่วง โดยมีกำลังแรงขึ้นในระยะครึ่งหลังของช่วง ประกอบกับมีร่องมรสุมพาดผ่านภาคเหนือตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในระยะกลางช่วง โดยพาดผ่านบริเวณดังกล่าวเข้าสู่หย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณชายฝั่งประเทศเวียดนามในวันสุดท้ายของช่วง อีกทั้งมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมบริเวณประเทศเวียดนามตอนบนในบางวัน นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อน “ตาลิม (TALIM, 2304)” บริเวณทะเลจีนใต้ตอนบนได้เคลื่อนขึ้นฝั่งที่เมืองจันทเจียง มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน เมื่อเวลา 22.00 น. ของวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 แล้วเคลื่อนผ่านชายฝั่งประเทศจีนตอนใต้และเข้าสู่ประเทศเวียดนามตอนบนพร้อมทั้งอ่อนกำลังลงเป็นพายุดีเปรสชันเมื่อเวลา 19.00 น. ของวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 จากนั้นอ่อนกำลังลงตามลำดับและสลายตัวไปในช่วงเช้าของวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 ลักษณะดังกล่าวทำให้บริเวณประเทศไทยตอนบนมีฝนส่วนมากบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคเหนือมีฝนร้อยละ 40-60 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากบางแห่ง ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือปริมาณฝนส่วนใหญ่อยู่ในระยะกลางและปลายช่วงอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 60-80 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากบางแห่ง ส่วนภาคกลางและภาคตะวันออกมีฝนน้อยกว่าพื้นที่อื่น โดยภาคกลางที่มีฝนร้อยละ 5-20 ของพื้นที่เกือบตลอดช่วง กับมีฝนตกหนักบางแห่ง ส่วนภาคตะวันออกมีฝนร้อยละ 10-50 ของพื้นที่ เว้นแต่ในตอนปลายช่วงที่มีฝนร้อยละ 60-75 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากหลายพื้นที่ในวันสุดท้ายของช่วง ปริมาณฝนมากที่สุดของประเทศไทยตอนบนวัดได้ 160.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 โดยมีรายงานลมกระโชกแรงบริเวณ

จังหวัดขอนแก่นและชัยนาท เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2566 จังหวัดเชียงราย นนทบุรี และอุดรธานี เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 และมีรายงานน้ำท่วมบริเวณจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 จังหวัดพะเยาและเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดระยอง เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 กับมีดินถล่มบริเวณจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 สำหรับภาคใต้ อิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย มีกำลังแรงขึ้นในระยะครึ่งหลังของช่วง ทำให้มีฝนตกหนาแน่นกับมีรายงานฝนตกหนักถึงหนักมากบางพื้นที่ในช่วงดังกล่าว ปริมาณฝนมากที่สุดวัดได้ 188.6 มิลลิเมตร ที่อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 โดยมีรายงานลมกระโชกแรงบริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราชและระนอง เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 จังหวัดกระบี่และพังงา เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 และมีรายงานน้ำท่วมบริเวณจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 18-20 กรกฎาคม 2566

วันที่ 21-31 กรกฎาคม 2566 : ร่องมรสุมพาดผ่านภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เข้าสู่หย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณชายฝั่งประเทศเวียดนามในระยะครึ่งแรกของช่วง โดยในตอนปลายช่วงร่องมรสุมได้พาดผ่านภาคเหนือตอนบน ประเทศลาวตอนบน และประเทศเวียดนามตอนบน เข้าสู่หย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณชายฝั่งประเทศเวียดนามตอนบนและอ่าวตังเกี๋ย ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทย เกือบตลอดช่วง กับมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมบริเวณประเทศเวียดนามตอนบนในระยะครึ่งหลังของช่วง ลักษณะดังกล่าวทำให้ประเทศไทยตอนบนมีฝนตกหนาแน่นโดยเฉพาะบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนมากกว่าร้อยละ 70 ของพื้นที่ ส่วนมากในระยะต้นและปลายช่วง กับมีรายงานฝนตกหนักถึงหนักมากหลายพื้นที่บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคกลางและภาคตะวันออกปริมาณฝนส่วนใหญ่ในระยะต้นช่วง โดยมีฝนมากกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากหลายพื้นที่ ปริมาณฝนมากที่สุดวัดได้ 317.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอหัวตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566 และมีรายงานลมกระโชกแรงบริเวณจังหวัดชัยภูมิ นครนายก และตราด เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2566 จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ มหาสารคาม อำนาจเจริญ และมุกดาหาร เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2566 จังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2566 จังหวัดตาก เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2566 จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2566 กับมีรายงานน้ำท่วมบริเวณจังหวัดตราด เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2566 จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2566 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 21-22 กรกฎาคม 2566 จังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ 29-30 กรกฎาคม 2566 จังหวัดเชียงรายและน่าน เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดตาก และบึงกาฬ เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2566 กับมีรายงานดินถล่มบริเวณจังหวัดบึงกาฬ เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2566 จังหวัดพิจิตร เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2566 และจังหวัดน่าน เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2566 สำหรับภาคใต้มีฝนตกหนาแน่นทางฝั่งตะวันตกของภาค โดยมีฝนอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 60-90 ของพื้นที่เกือบตลอดช่วง กับมีฝนตกหนักถึงหนักมากบางแห่ง ส่วนทางฝั่งตะวันออกของภาคมีฝนร้อยละ 20-60 ของพื้นที่ เว้นแต่ในวันแรกและในตอนปลายช่วงที่มีฝนมากกว่าร้อยละ 90 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักบางแห่ง ปริมาณฝนสูงสุดวัดได้

144.0 มิลลิเมตร ที่อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2566 และมีรายงานลมกระโชกแรงบริเวณ จังหวัดสตูล เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566

อุณหภูมิเฉลี่ยเดือนนี้สูงกว่าค่าปกติทุกภาค อุณหภูมิเฉลี่ยของประเทศไทยในเดือนนี้สูงกว่าค่าปกติ 0.9 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงที่สุด 39.3 องศาเซลเซียส ที่อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2566 อุณหภูมิต่ำที่สุด 20.8 องศาเซลเซียส ที่อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566

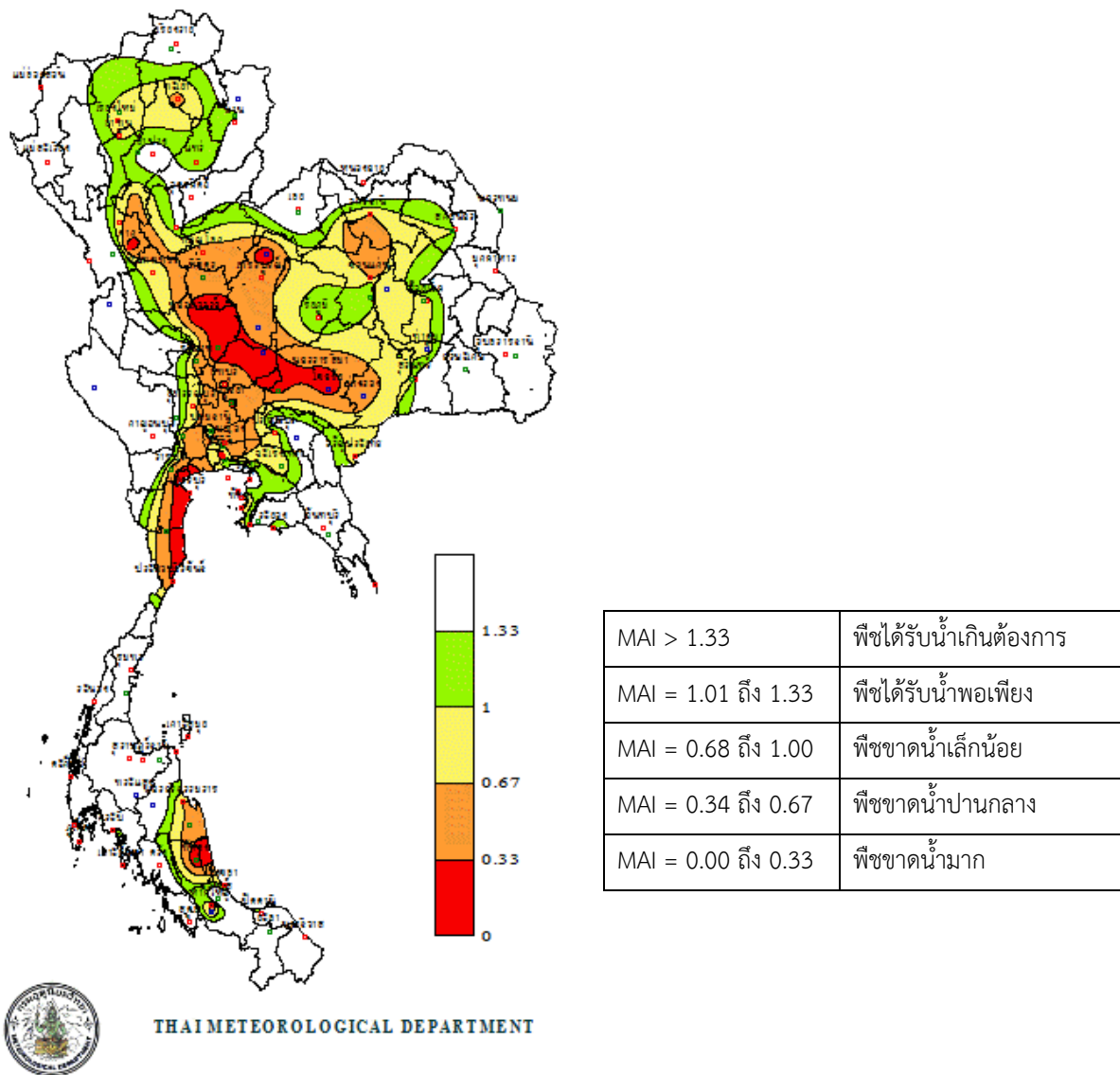
ปริมาณฝนเดือนนี้สูงกว่าค่าปกติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ทั้งสองฝั่ง ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 27.5 มิลลิเมตร (ร้อยละ 12) ภาคใต้ฝั่งตะวันออก 16.6 มิลลิเมตร (ร้อยละ 14) และภาคใต้ ฝั่งตะวันตก 80.6 มิลลิเมตร (ร้อยละ 23) ส่วนพื้นที่ที่มีปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติ ได้แก่ ภาคเหนือ 44.5 มิลลิเมตร (ร้อยละ 23) ภาคกลาง 17.7 มิลลิเมตร (ร้อยละ 11) และภาคตะวันออก 29.0 มิลลิเมตร (ร้อยละ 10)

หมายเหตุ : 1. ข้อมูลฝน อุณหภูมิ และภัยธรรมชาติ เป็นรายงานเบื้องต้น

2. ตาลิม (TALIM) หมายถึง มีด, คมมีด เป็นชื่อพายุหมุนเขตร้อนที่ตั้งโดยประเทศฟิลิปปินส์

การติดตามสถานการณ์ภัยแล้ง เดือนกรกฎาคม 2566

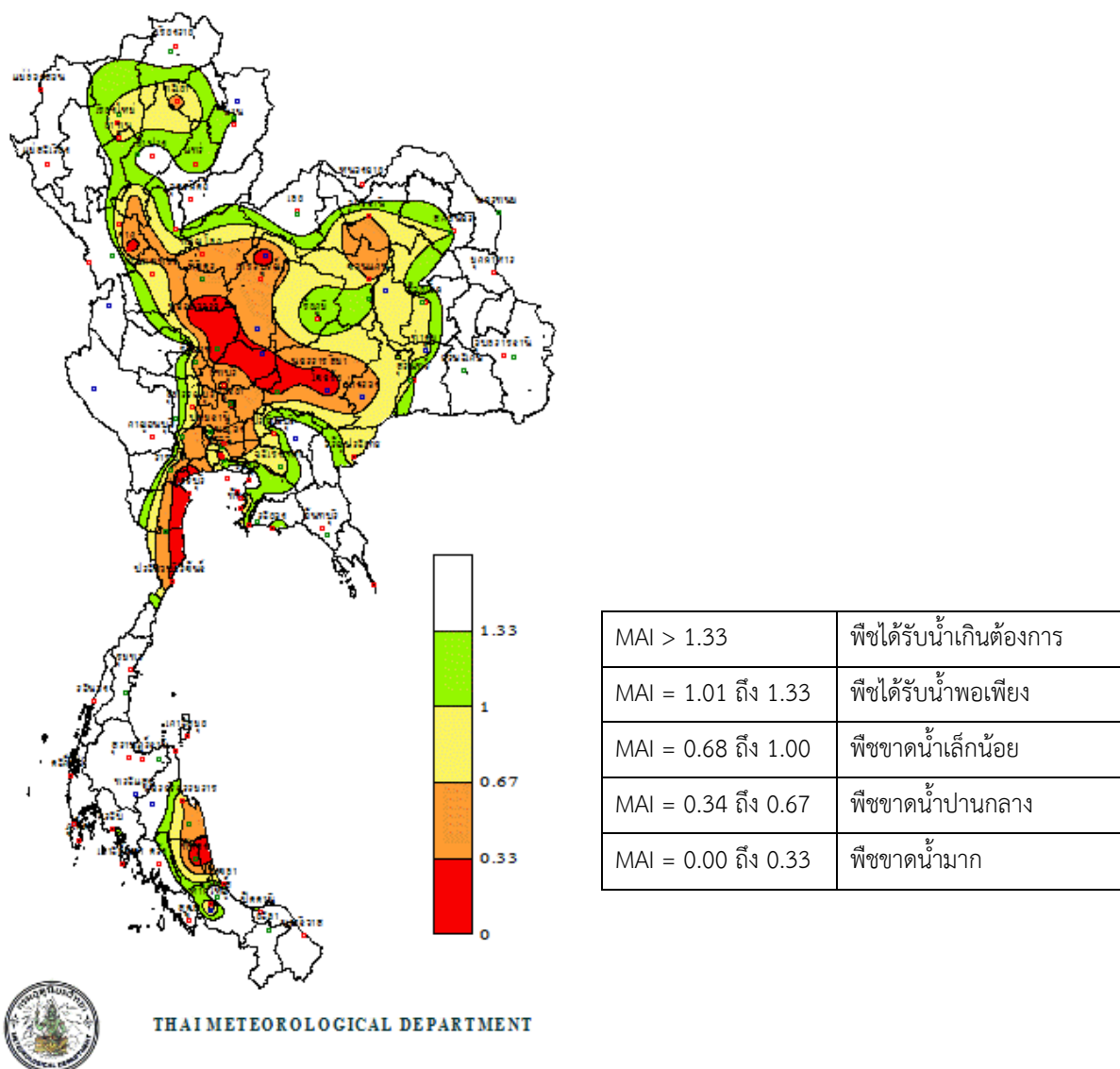
ดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช
ระหว่างวันที่ 11 - 20 กรกฎาคม 2566

รูปที่ 2 แผนที่แสดงดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 1-10 กรกฎาคม 2566

ช่วงวันที่ 1-10 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืชของประเทศไทย บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงพืชขาดน้ำมากถึงปานกลางอยู่บริเวณภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางหลายพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณพื้นที่สีเหลืองถึงเขียวแสดงถึงพืชขาดน้ำเล็กน้อย นอกจากนั้นเป็นบริเวณพื้นที่สีขาวแสดงถึงพืชได้รับน้ำเกินความต้องการ

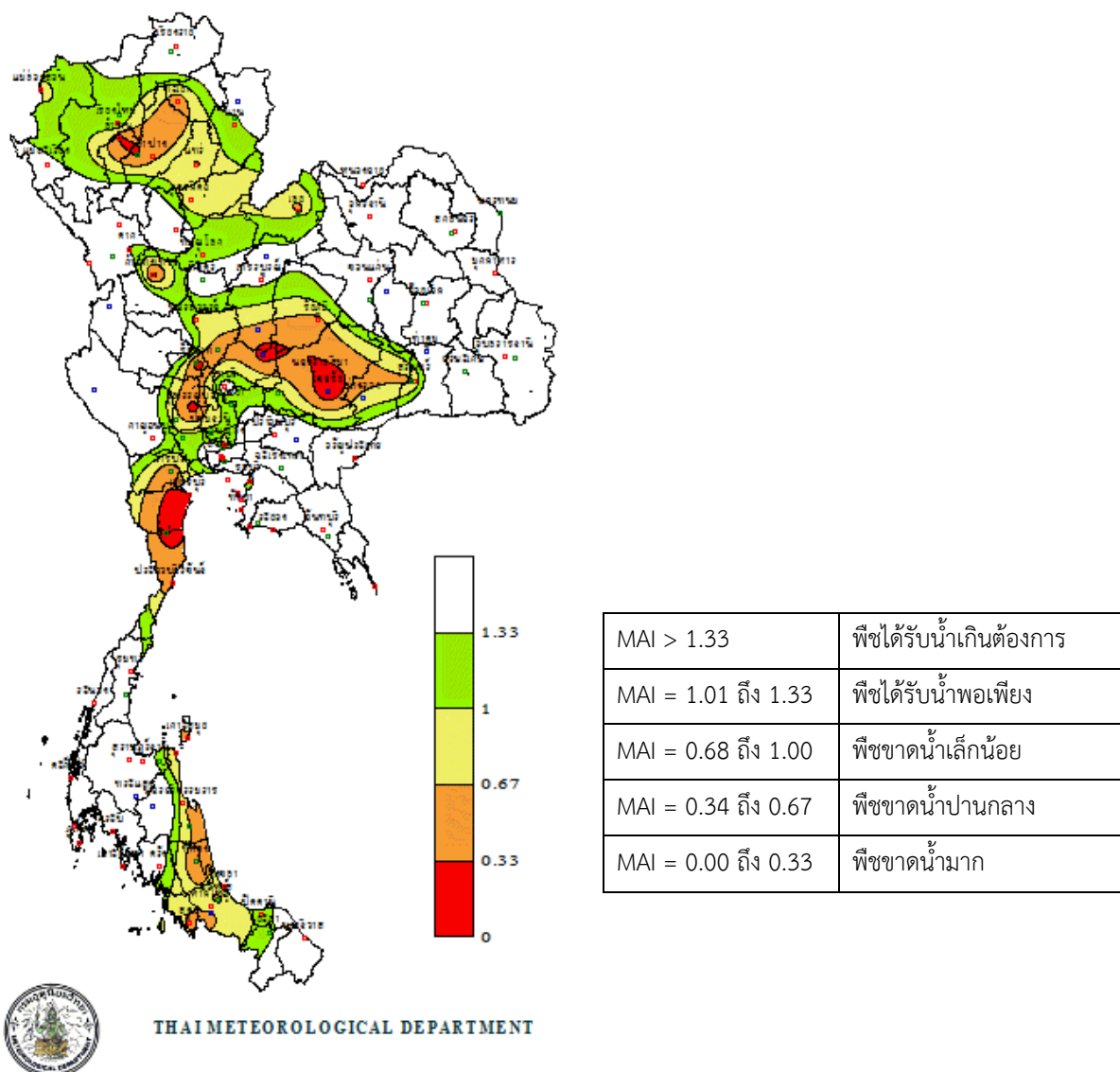
ดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช
ระหว่างวันที่ 11 - 20 กรกฎาคม 2566

รูปที่ 3 แผนที่แสดงดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 11-20 กรกฎาคม 2566

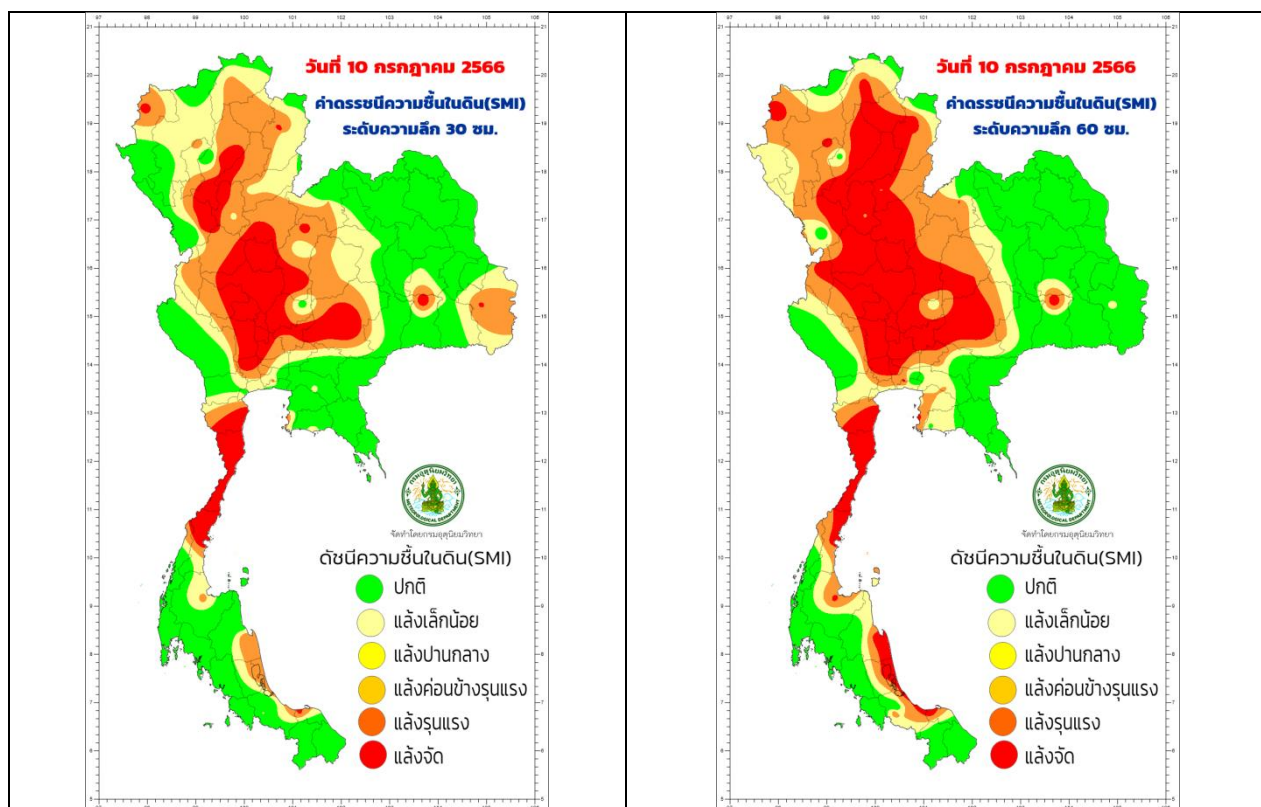
ช่วงวันที่ 11-20 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ของประเทศไทย บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงพืชขาดน้ำมากถึงปานกลางอยู่บริเวณภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางหลายพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณพื้นที่สีเหลืองถึงเขียว แสดงถึงพืชขาดน้ำเล็กน้อย นอกจากนั้นเป็นบริเวณพื้นที่สีขาวแสดงถึงพืชได้รับน้ำเกินความต้องการ

ดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช
ระหว่างวันที่ 21 - 30 กรกฎาคม 2566

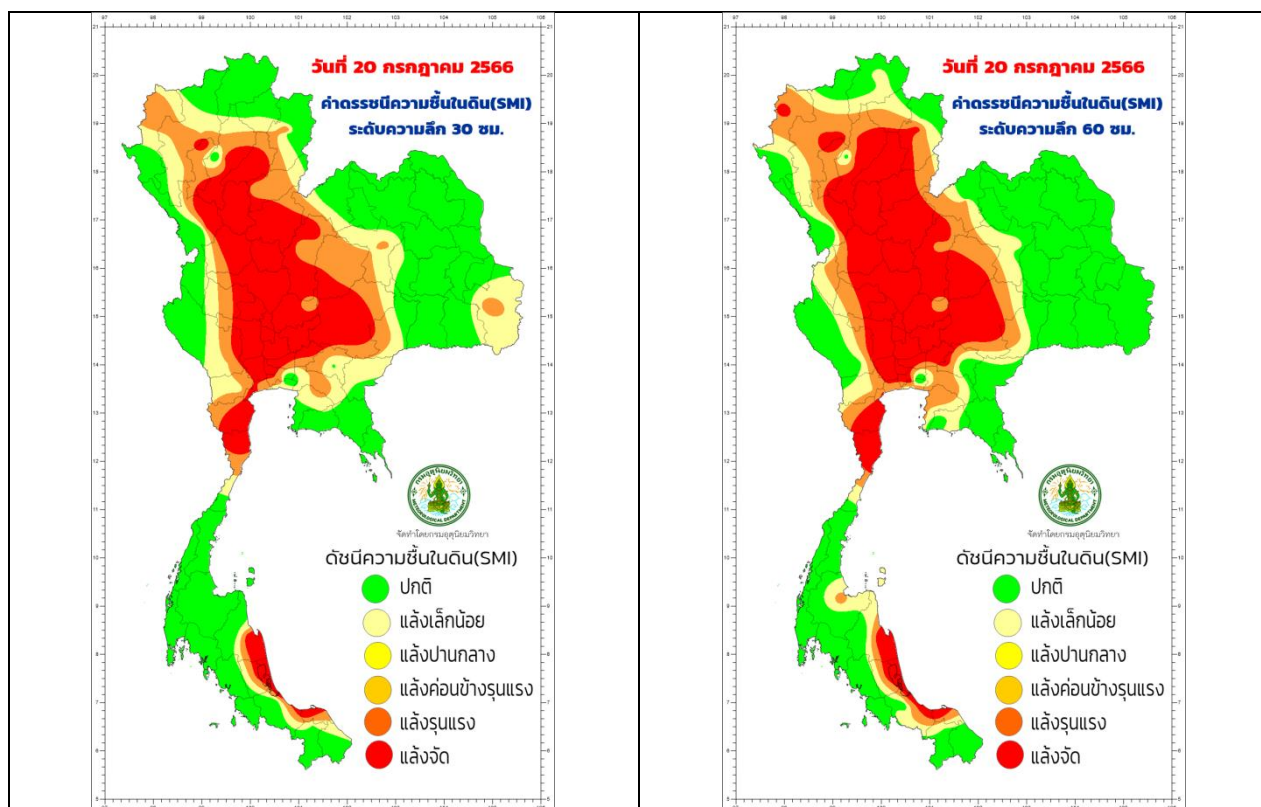
รูปที่ 4 แผนที่แสดงดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ระหว่างวันที่ 21-30 กรกฎาคม 2566

ช่วงวันที่ 21-30 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาดรชนีความชื้นที่เป็นประโยชน์สำหรับพืช ของประเทศไทย บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงพืชขาดน้ำมากถึงปานกลางอยู่บริเวณภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางบางพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณพื้นที่สีเหลืองถึงเขียว แสดงถึงพืชขาดน้ำเล็กน้อย นอกจากนั้นเป็นบริเวณพื้นที่สีขาวแสดงถึงพืชได้รับน้ำเกินความต้องการ

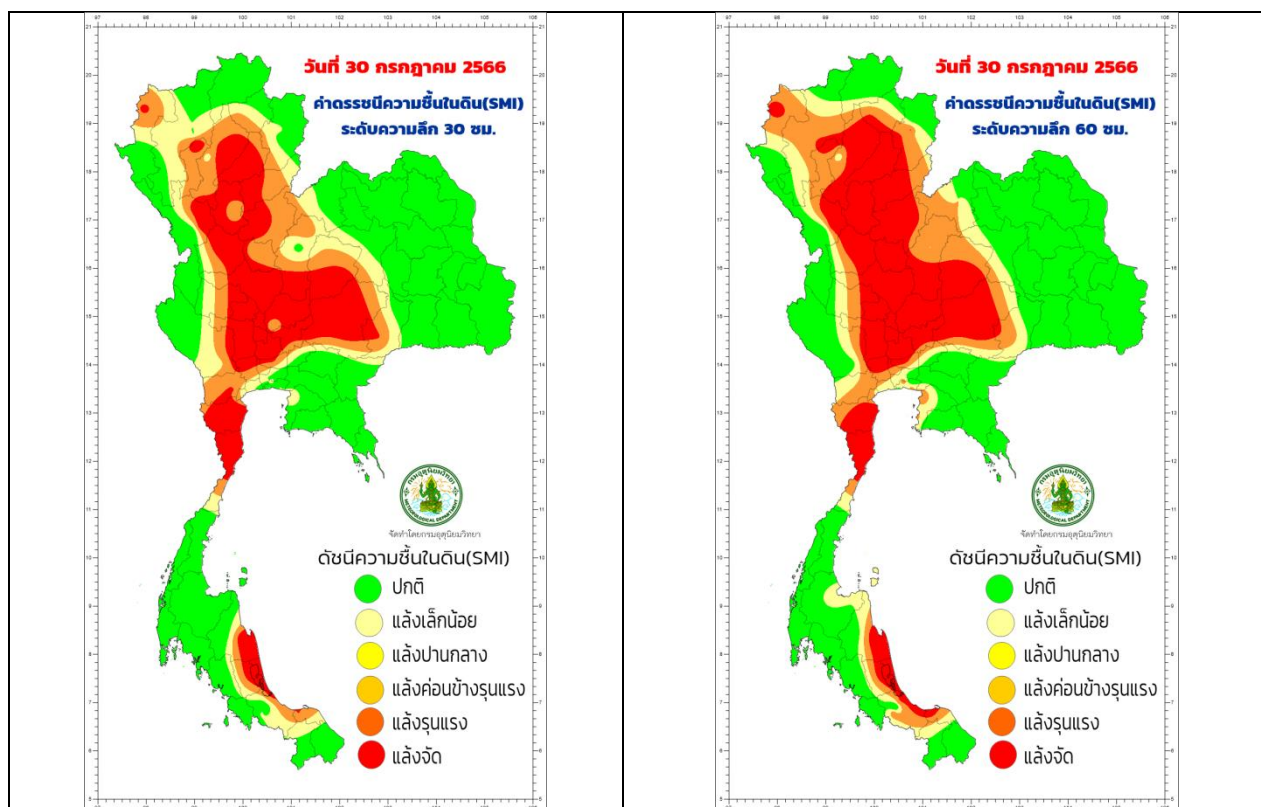
รูปที่ 5 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566

ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาดัชนีความชื้นในดินของประเทศไทย ที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงบริเวณที่ดินสะสมความชื้นไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช อาจทำให้เกิดสภาวะแล้งทางการเกษตรอยู่ในภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางหลายพื้นที่ ภาคตะวันออกบางพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณที่มีสีเหลืองถึงเขียวแสดงถึงบริเวณที่มีความชื้นในดินเพียงพอต่อความต้องการของพืชที่มีระบบรากลึกอยู่ในภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายพื้นที่ ภาคกลางบางพื้นที่ ภาคตะวันออกหลายพื้นที่ และภาคใต้หลายพื้นที่

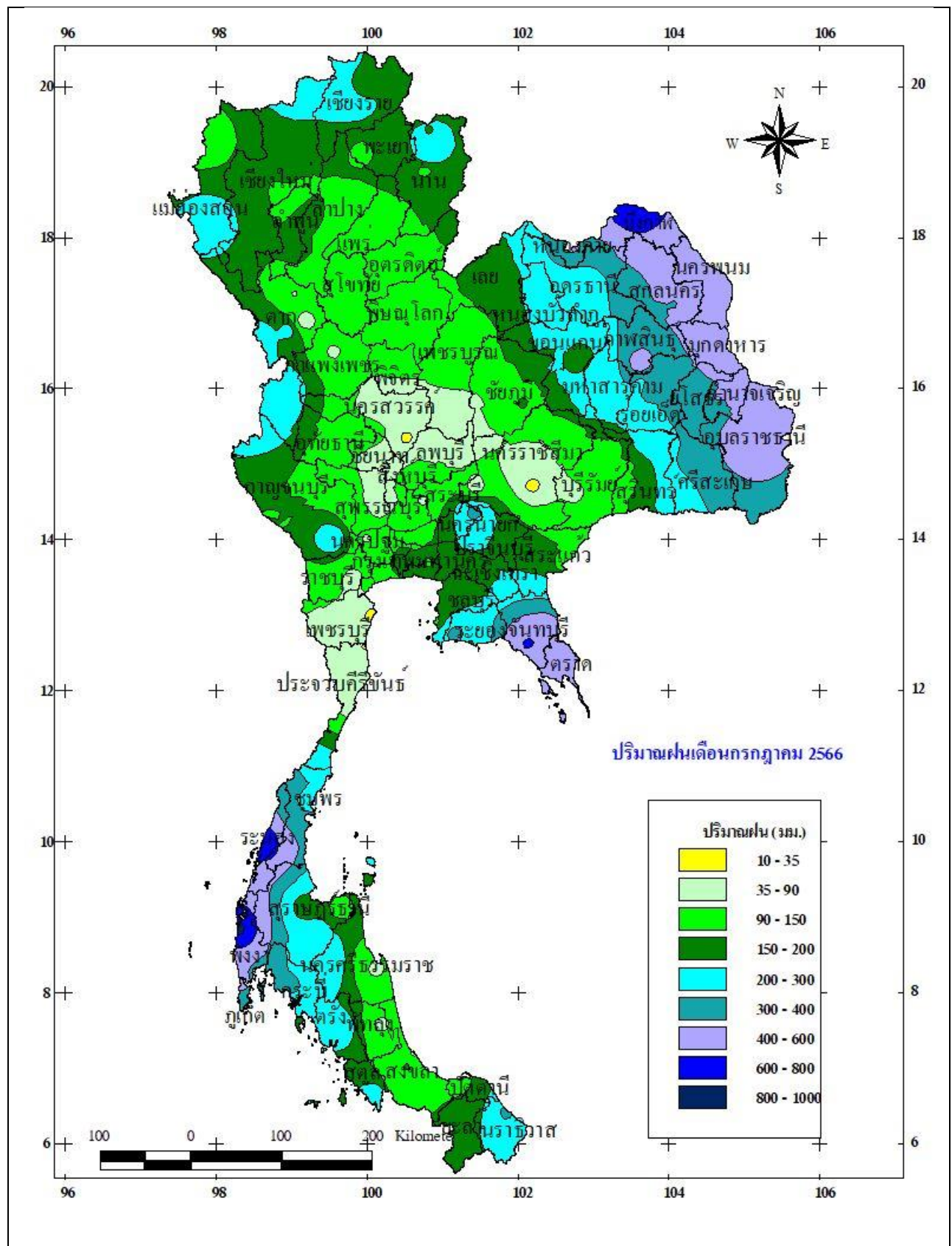
รูปที่ 6 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566

ในวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาตรรกะความชื้นในดินของประเทศไทย ที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงบริเวณที่ดินสะสมความชื้นไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช อาจทำให้เกิดสภาวะแล้งทางการเกษตรอยู่ในภาคเหนือหลายพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางหลายพื้นที่ ภาคตะวันออกบางพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณที่มีสีเหลืองถึงเขียวแสดงถึงบริเวณที่มีความชื้นในดินเพียงพอต่อความต้องการของพืชที่มีระบบรากลึกอยู่ในภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายพื้นที่ ภาคกลางบางพื้นที่ ภาคตะวันออกหลายพื้นที่ และภาคใต้หลายพื้นที่

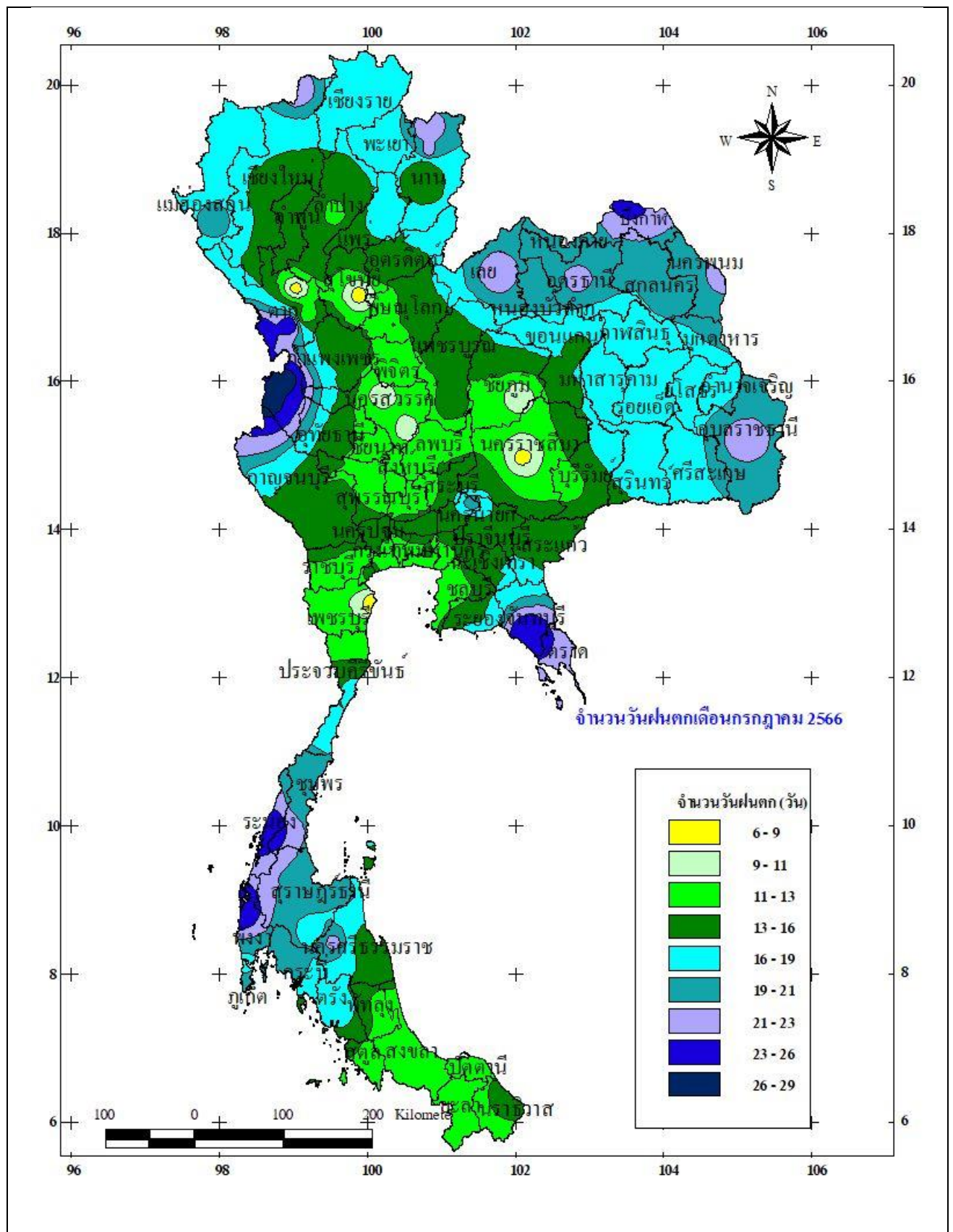

รูปที่ 7 แผนที่แสดงดัชนีความชื้นในดินที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2566

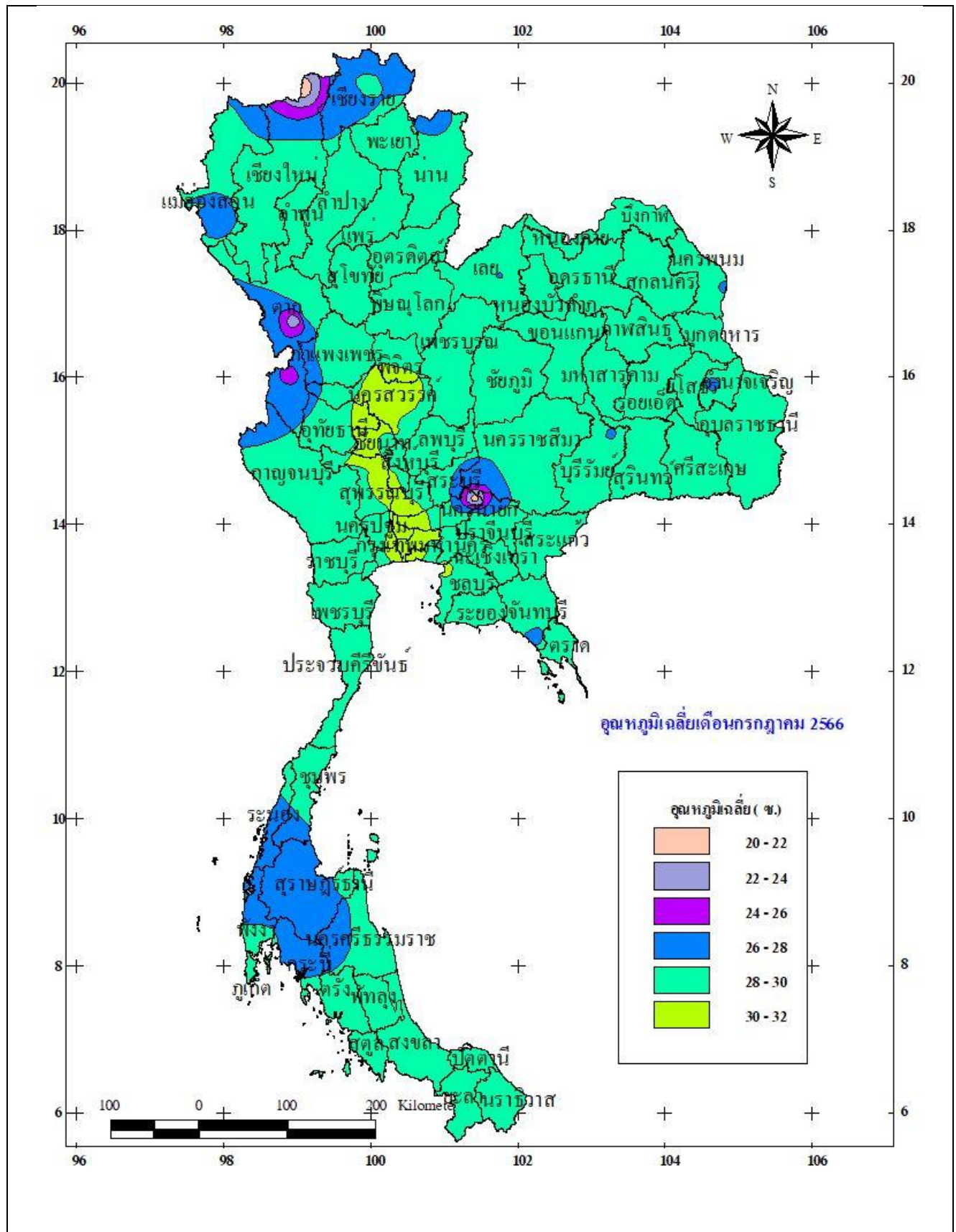
ในวันที่ 30 กรกฎาคม 2566 จากการพิจารณาดัชนีความชื้นในดินของประเทศไทย ที่ระดับความลึก 30 ซม. และ 60 ซม. บริเวณพื้นที่สีแดงถึงส้มแสดงถึงบริเวณที่ดินสะสมความชื้นไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช อาจทำให้เกิดสภาวะแล้งทางการเกษตรอยู่ในภาคเหนือหลายพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือบางพื้นที่ ภาคกลางหลายพื้นที่ ภาคตะวันออกบางพื้นที่ และภาคใต้บางพื้นที่ ส่วนบริเวณที่มีสีเหลืองถึงเขียวแสดงถึงบริเวณที่มีความชื้นในดินเพียงพอต่อความต้องการของพืชที่มีระบบรากลึกอยู่ในภาคเหนือบางพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายพื้นที่ ภาคกลางบางพื้นที่ ภาคตะวันออกหลายพื้นที่ และภาคใต้หลายพื้นที่

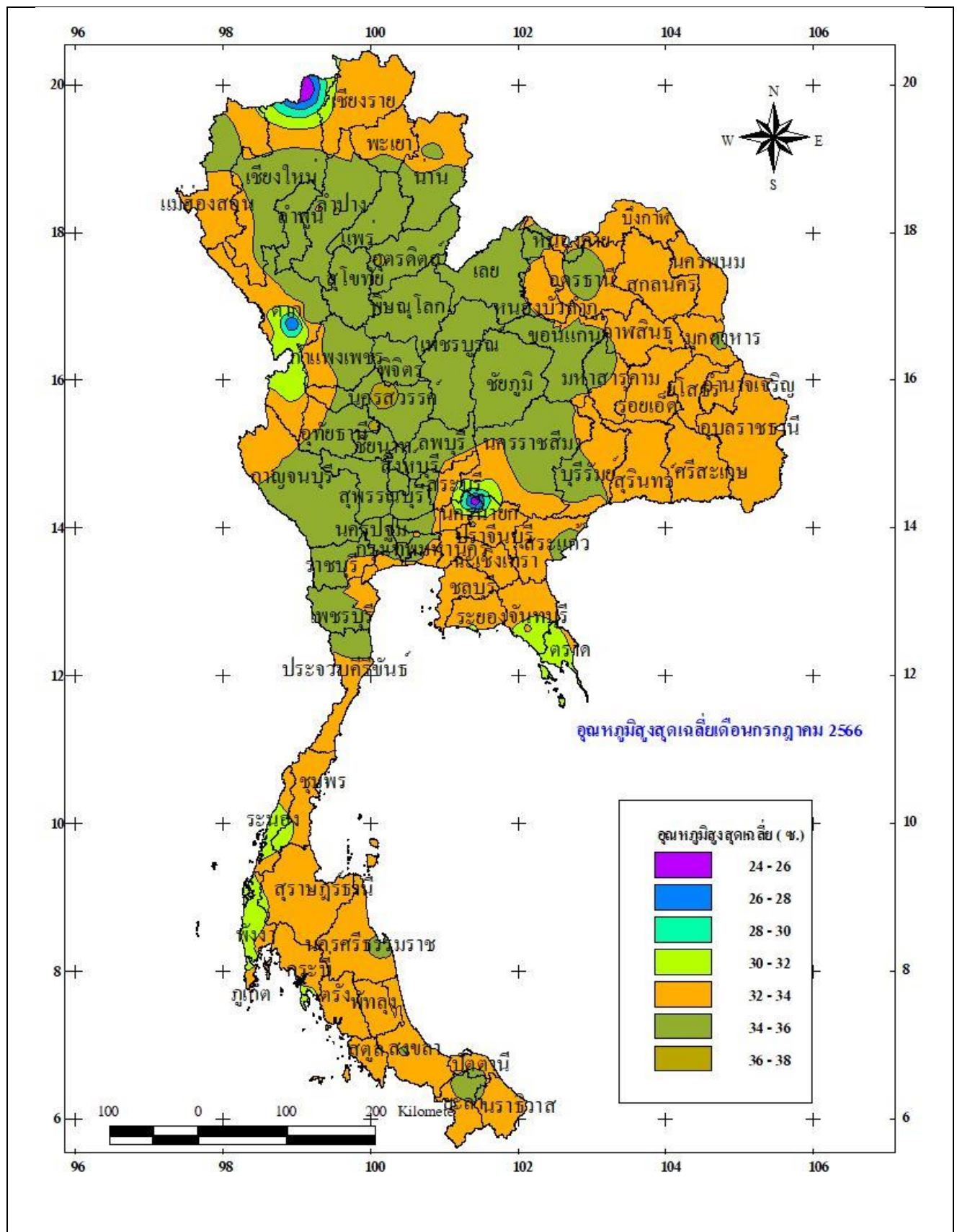
รูปที่ 8 แผนที่แสดงปริมาณฝน เดือนกรกฎาคม 2566

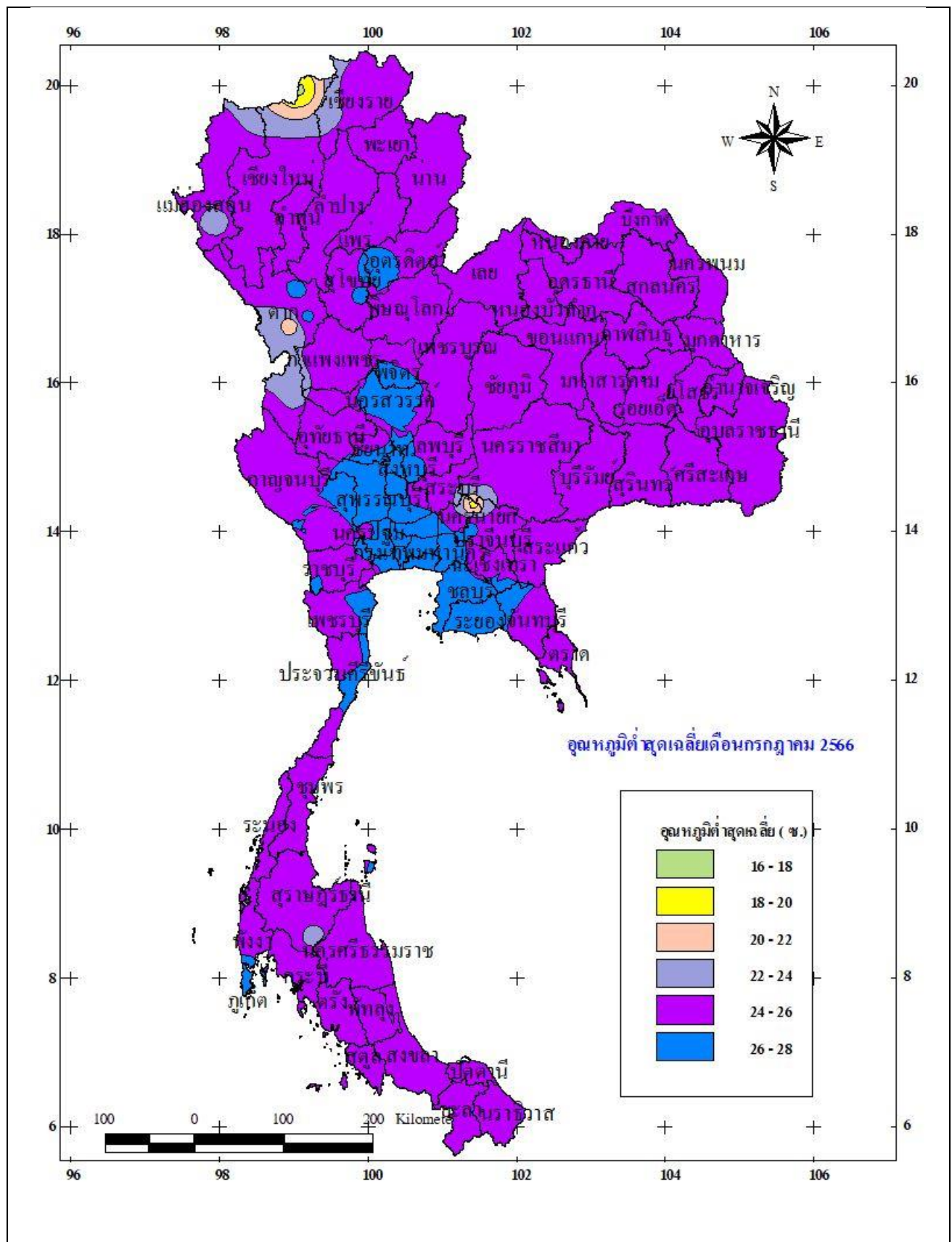
รูปที่ 9 แผนที่แสดงจำนวนวันที่มีฝนตก เดือนกรกฎาคม 2566

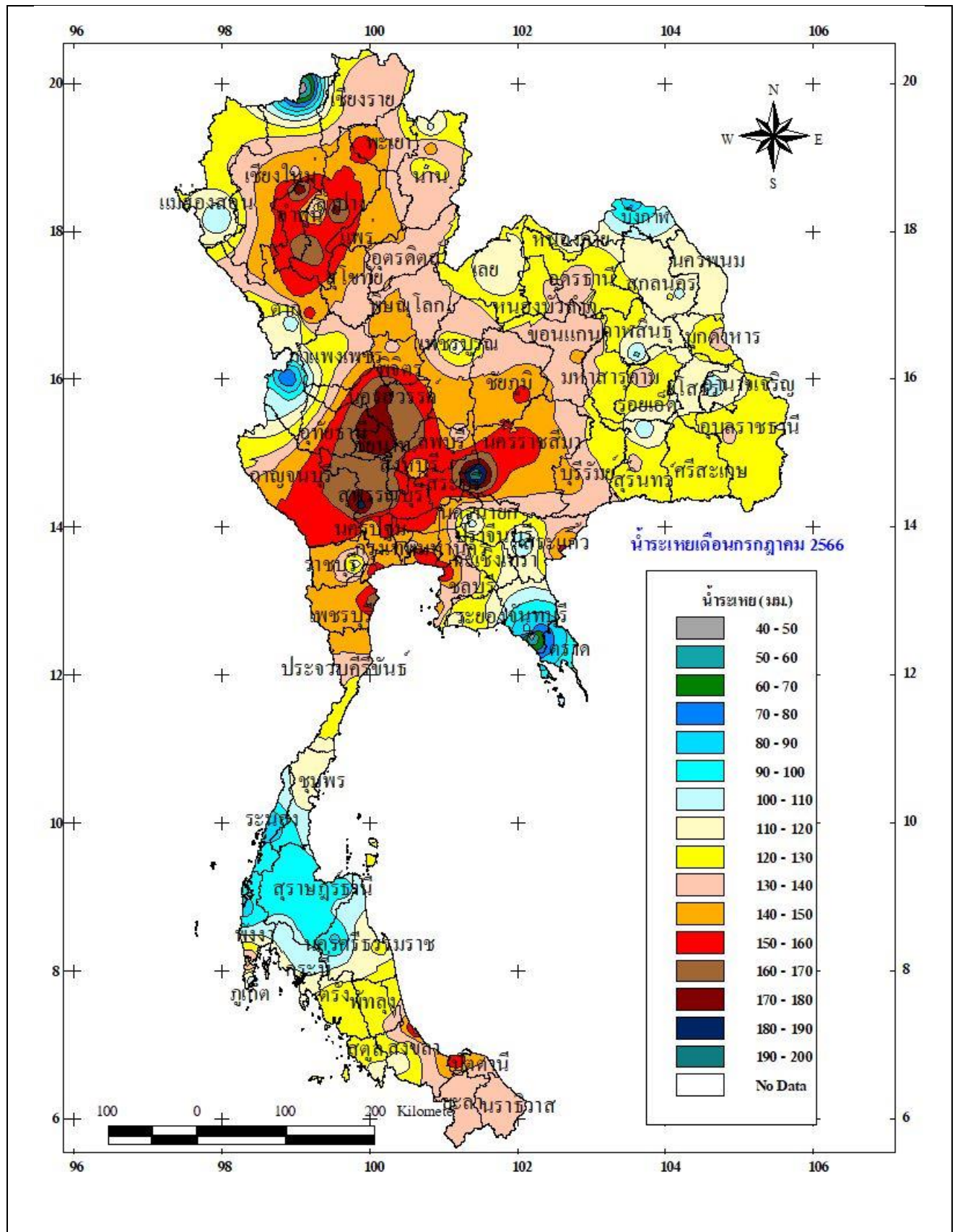
รูปที่ 10 แผนที่แสดงอุณหภูมิเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566

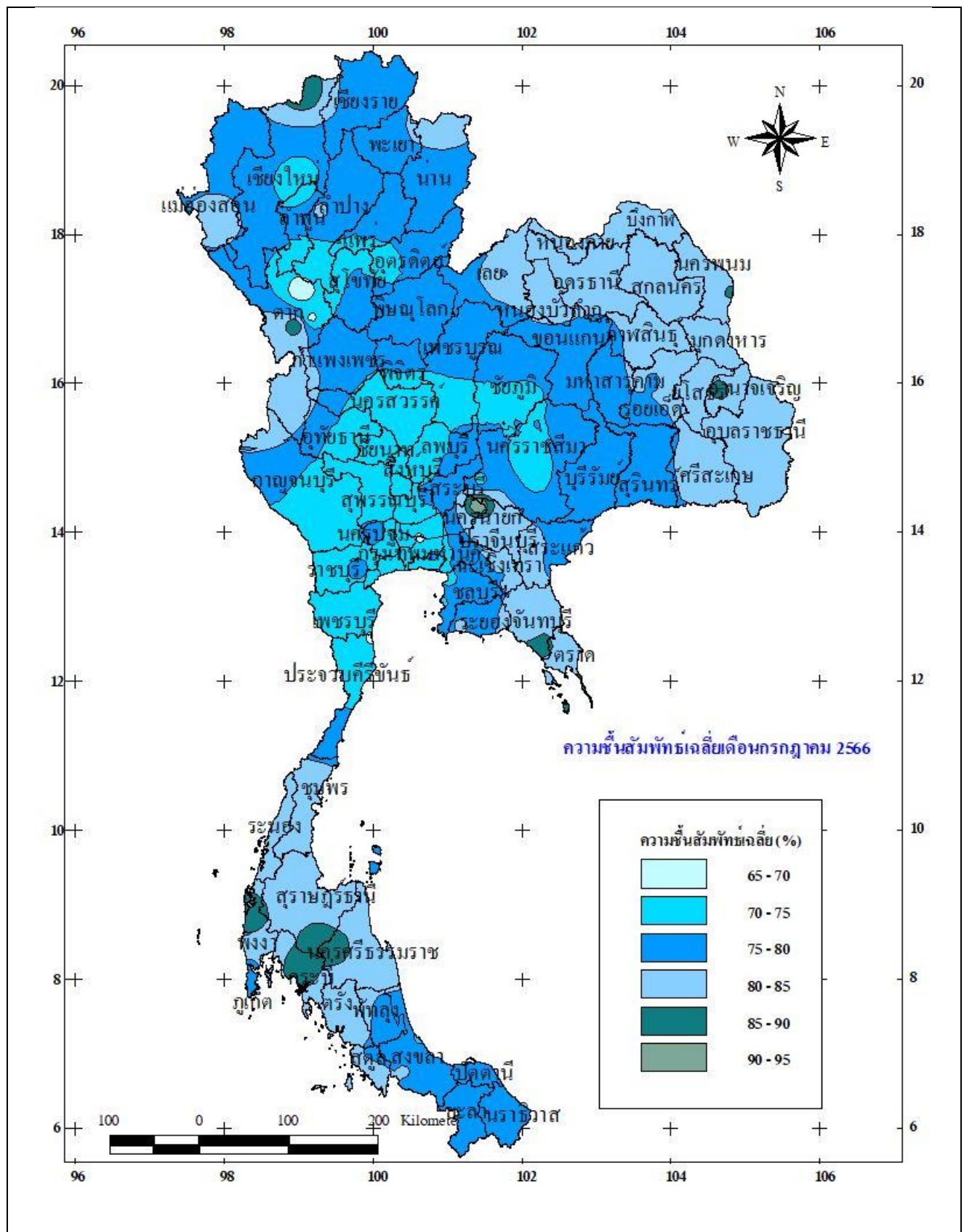
รูปที่ 11 แผนที่แสดงอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566

รูปที่ 12 แผนที่แสดงอณุมิตต่ำสุดเฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566

รูปที่ 13 แผนที่แสดงปริมาณน้ำระเหย เดือนกรกฎาคม 2566

รูปที่ 14 แผนที่แสดงความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย เดือนกรกฎาคม 2566

รายงานสถานการณ์ศัตรูพืชระบาด เดือนกรกฎาคม 2566

สำนักงานเกษตรจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รายงานสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชในพืชเศรษฐกิจเดือนกรกฎาคม 2566 ดังนี้

1. ศัตรูข้าว พบการระบาด ดังนี้

- 1.1 โรคไหม้ข้าว มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 304 ไร่
- 1.2 หนอนกอข้าว มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 51 ไร่
- 1.3 แมลงสี มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 3 ไร่
- 1.4 เพลี้ยไฟ มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 13 ไร่

2. ศัตรูมันสำปะหลัง พบการระบาด ดังนี้

- 2.1 เพลี้ยแป้งมันสำปะหลัง มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 62 ไร่
- 2.2 เพลี้ยแป้งมันสำปะหลังสีชมพู มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 8 ไร่
- 2.3 เพลี้ยหอย มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 16 ไร่
- 2.4 ไรแดง มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 725 ไร่
- 2.5 โรคพุ่มแจ้ มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 49 ไร่
- 2.6 โรคใบด่างมันสำปะหลัง มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 38,720 ไร่

3. ศัตรูอ้อย พบการระบาด ดังนี้

- 3.1 หนอนกออ้อย มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 30 ไร่
- 3.2 ตัวหนวดยาว มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 500 ไร่

4. ศัตรูข้าวโพด พบการระบาด ได้แก่ หนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น

โดยพบการระบาด 309 ไร่ ส่วนใหญ่พบการระบาดแบบรุนแรงน้อย

5. ศัตรูสับปะรด พบการระบาด ได้แก่ โรคเหี่ยว มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 90 ไร่

6. ศัตรูมะพร้าว พบการระบาด ดังนี้

- 6.1 หนอนหัวดำ มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 6,409 ไร่
- 6.2 แมลงดำหนาม มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 12,604 ไร่
- 6.3 ตัวแรด มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 5,216 ไร่
- 6.4 ตัวงวง มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 1,184 ไร่
- 6.5 ไรสีขามะพร้าว มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 465 ไร่
- 6.6 หนอนกินใบมะพร้าว มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 539 ไร่

7. ศัตรูปาล์มน้ำมัน พบการระบาด ดังนี้

- 7.1 ตัวแรด มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 1,744 ไร่
- 7.2 โรคลำต้นเน่า มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 2,362 ไร่
- 7.3 หนอนปลอกเล็ก มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 1,429 ไร่

- 7.4 โรคทะลายเน่า มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 76 ไร่
- 7.5 ด่างกุหลาบ มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 410 ไร่
- 7.6 โรคใบจุด มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 94 ไร่
- 7.7 โรคใบจุดสาหร่าย มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 328 ไร่
- 8. ศัตรูยางพารา พบการระบาด ดังนี้
 - 8.1 โรครากขาว มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 1,434 ไร่
 - 8.2 โรคใบร่วง มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 4,336 ไร่
 - 8.3 โรคใบร่วงชนิดใหม่ยางพารา มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 91,813 ไร่
 - 8.4 โรคราแป้ง มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 100 ไร่
- 9. กาแฟ พบการระบาด ดังนี้
 - 9.1 โรคราสนิม มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 8 ไร่
 - 9.2 หนอนเจาะลำต้นกาแฟ มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 3 ไร่
- 10. ศัตรูทุเรียน พบการระบาด ดังนี้
 - 10.1 เพลี้ยแป้ง มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 271 ไร่
 - 10.2 เพลี้ยไฟ มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 292 ไร่
 - 10.3 โรครากเน่าโคนเน่า มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 3,016 ไร่
 - 10.4 เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 375 ไร่
 - 10.5 โรคใบติดหรือใบไหม้ มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 209 ไร่
 - 10.6 โรคโรแดงแอฟริกา มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 508 ไร่
 - 10.7 โรคใบจุดสาหร่าย มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 472 ไร่
- 11. ศัตรูมังคุด พบการระบาด ดังนี้
 - 11.1 เพลี้ยไฟ มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 174 ไร่
 - 11.2 หนอนกินใบ มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 267 ไร่
 - 11.3 หนอนซอนใบ มีแนวโน้มการระบาดคงที่ โดยพบการระบาด 95 ไร่
 - 11.4 โรคใบจุด มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 903 ไร่
- 12. ศัตรูเงาะ พบการระบาด ดังนี้
 - 12.1 เพลี้ยแป้ง มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 15 ไร่
 - 12.2 โรคใบจุดสาหร่าย มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 31 ไร่
 - 12.3 โรคราแป้ง มีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้น โดยพบการระบาด 221 ไร่
 - 12.4 หนอนคืบกินใบ มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 19 ไร่
- 13. ศัตรูลำไย
 - พื้นที่ปลูกลำไยมีทั้งหมด 76 จังหวัด จำนวน 1,258,522 ไร่ พบการระบาด ดังนี้
 - 13.1 เพลี้ยแป้ง มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 277 ไร่

13.2 โรคระบาด มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 670 ไร่

13.3 โรคพุ่มไม้กวาด มีแนวโน้มการระบาดลดลง โดยพบการระบาด 174 ไร่

แหล่งข้อมูล

- ส่วนอุตุนิยมหาวิทยาลัยเกษตร กองพัฒนาอุตุนิยมหาวิทยาลัย กรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย
- ศูนย์ภูมิอากาศ กองพัฒนาอุตุนิยมหาวิทยาลัย กรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองบริการดิจิทัลอุตุนิยมหาวิทยาลัย กรมอุตุนิยมหาวิทยาลัย
- กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์